

IN PACE IN DORMIUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM ALTARIA.

XXIX. ÉVF. 1929. JANUÁR

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEOMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P. 50 f.
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephaneum nyomda évkönyvkiadó r. t. Budapest.

VRGO IPSUM QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPOLO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

ECCE PANIS ANGELORUM FACTUS CIRUS VIATORUM VERE PANIS VITAE.

ELECTORUM CONSERVASTI.

CUJUS NON SUM DIGNOS...

TARTALOM: *Dr. Mészáros János*: Karácsonyi hangulat az Eucharisztia kultuszában. — *Kolosi K. Alojzia*: Tekints a jászolyra. — *regina*: Testamentum. — *Dr. Mátrai Gyula*: «A Gyermekek pedig növekedék.» — *Dr. Valkony Ferenc*: Aprószentek. — *Dr. Nágelreiter Alajos*: Jézus Szíve az Eucharisztiaiban. — *Király Ödönne*: Szilveszteri számadás. — *Oltáregyleti élet*.

Kérdés: Szabad-e azoknak, akik az éjféli misén áldoztak, karácsony délelőttjén áldozniok?

Felelet: Nem. Mert az éjféli mise már karácsony napján van s egy nap csak egyszer szabad áldozni.

Kérdés: Ha egy áldozópap, akinek különben joga van háromszor misézni, s éjféli misét — jogosult oltár hiányában — nem mondhat, éjfélkor szeretne legalább áldozni, megteheti-e ezt egyik szentmiséje helyett?

Felelet: Nem, mert neki az egyház három szentmisére, nem a többszöri áldozásra ad engedélyt s nem a saját személye, hanem a hívek összeségeért kapja ezt a jogot.

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

	Pengő		Pengő
«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés	2.50	Kis szent Terézia szelleme	3.50
Egyes példány	—,25	Litánia latin szöveggel... ..	—,05
Régi teljes évfolyam... ..	1.20	Litánia szent Józsefről	—,05
Régi egyes példány... ..	—,10	Levelezőlapok «Örökimádás-templom»	—,10
Az O. E. Útmutatója	—,80	«Kánter Károly»-emlékkép... ..	—,05
Vezérkönyve... ..	—,80	«Jézusom Örömom» folyóirat, előfizetés egész évre	1.60
Felvételi fizete	—,06	Egyes példány	—,16
Félszázados története	3.—	Régi teljes évfolyam... ..	—,80
Érme	1.20	Régi egyes példány... ..	—,05
Szervezése és működése	—,10	Az Euch. Gyermekek Szöv. érme	—,60
Jézus Szíve hónapja, füzve... ..	—,30	Indulója	—,08
Kötve... ..	—,60	Kis Örökimádás imakönyv	1.50
Nádasdy «Havi magány»	—,80	Fehér liliom	—,15
«Kánter Károly»-emlékkönyv... ..	1.20	Szent József imakönyv... ..	3.50
Szent Zita élete	—,20		
Egyszerűbb kiadás	—,10		

Mélyen tisztelt munkatársainknak és előfizetőinknek áldásos boldog újévet kívánunk.

Az Örökimádás szerkesztője és kiadóhivatala.

Karácsonyi hangulat az Eucharisztia kultuszában.

MIKOR a karácsonynak évről-évre visszatérő ünnepkörében a Megváltó születésének lelket örvendeztető hangulata átjárja szívünket, mikor az angyalok énekében a jóakarató embernek ígért békeség boldog tudata simogatja lelkünket, ennek a lelki békeségnek hangulata áthatja és valahogyan bearanyozza egész belső világunkat, minden imádságunkat, elmélkedésünket, egész lelki életünket. Mi sem természetesebb, mint az, hogy ilyenkor szívünk minden érzelmének és elménk egész figyelmének középpontjában a betlehemi idill, az isteni Kisded áll, akit a magyar ének oly meghatóan «szép Jézus»-nak nevez.

Ez a karácsonyi vagy mondjuk «*betlehemi*» hangulat átterjed a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt érzett hódolatunkra, imádásunkra is. Ilyenkor a tabernákulum nekünk valóságos Betlehem, melyben az oltárra szegzett szemünk keresi és meg is találja a «Kisdedet jászolyba fektetve, pólyába takarva».

De vajon szabad-e, helyes-e ilyen szemmel néznünk a legfelségsőbb Eucharisziát? Két kérdés merülhet fel ezzel kapcsolatban, két ellentetés, az egyik: Nem ellenkezik-e az ilyen ájtatosság szent hitünknek azzal a tanításával, mely szerint az Eucharisztia Krisztus halálának emléke? És a másik kérdés, vajon nem méltatlan-e a legszentebb Oltáriszentséghez a bizalmaskodó betlehemi hangulat?

Erre a kettős, látszólagos nehézségre vajmi könnyű a választ megadni. Mert igaz ugyan, hogy az Isteni Üdvözítő az ő szeretetének legnagyobb művét, az Eucharisziát önfeláldozó halálával, mint földi pályájának és így minden szeretetművének betetőzésével hozta bensőséges kapcsolatba, sőt szerves egységbe. De ez nem zárja ki, sőt föltételezi, hogy az Eucharisztia, mely Krisztus urunk szeretetének teljessége, valamiképen önmagába foglalja a Megváltó szeretetének minden kiadását. Az Eucharisztia maga az Úr Jézus, az, akit a szent Szűz méhében hordoz, aki Betlehemben születik, aki Názáratban a Családot megszenteli, aki a Golgotán szent vérént kiontja. A legméltóságosabb Oltáriszentség folytatása

Jézus földi életének s azért ennek a krisztusi életnek minden részletét visszatükrözi. Ezért mi sem könnyebb, mint a kapcsolatot megtalálni karácsonyi békés és örömteljes hangulatunk között és a tabernakulum isteni Lakója között. Nem új formája ez az ájtatosságnak. Már nagy Szent Gergely pápa rámutat az összefüggésre Betlehem és Eucharisztia között, sőt ezt a kapcsolatot magából a Betlehem szó értelméből vezeti le: «Nem hiába születik a Megváltó Betlehemben. Hiszen «Betlehem» értelme anyyi, mint «kenyérház». Mert Ő az, aki azt mondotta: Én vagyok az élő kenyér, aki égből szállottam alá. Annak a helynek tehát, ahol az Úr születik, azelőtt «kenyérház» volt a neve, mert Annak kellett ott a test anyaga által megjelennie, aki a választottak lelkét belső táplálékkal készült felüdíteni». Ezek a nagy egyháztanító szavai. Az anyaszentegyház pedig, mely ezeket a szavakat és időktől kezdve a karácsonyi szent zsolozsmában olvassa, az ő hivatalos imádságában ad példát arra, hogyan kell az Eucharisziát belevinni a karácsonyi örvendetes hangulatba. Ne tartson tehát vissza bennünket a legméltóságosabb Oltáriszentségnek egyoldalú felfogása attól, hogy a szentségi Úr Jézust karácsonyi örvendezésünk középpontjába ne tegyük. Épen azért centruma egész vallásos életünknek a legfelségebb Oltáriszentség, mert hivatva van fényével áthatni és besugározni lelkünk minden megmozdulását, örömét, bánatát.

Ne féljünk attól, hogy a betlehemi istálló idillje, a pásztorok egyszerű, minden szertartásosságtól mentes, közvetlen fellépése valamiképen az Eucharisztia iránt köteles imádásunk és hódolatunk rovására szolgálhat. Sőt ellenkezőleg, meg kell tanulnunk az egyszerű pásztoroktól, hogy ha meg is szabta Egyházunk, nagyon bölcsen, az Eucharisziát körülvevő szertartásokat, a hangsúly sohasem a külső tiszteletadáson, hanem mindig a belső meghódoláson, az imádáson, a szereteten van.

Amde a külső fény és pompa, az arany és tömjén sem hiányzik teljesen a betlehemi istállóból. Hiszen királyi vendégek is jönnek oda, hogy gazdag és fényes ajándékaikkal, melyek a szegényes hellyel tökéletes ellentétben vannak, annál jobban kimutassák egyrészt hiúket a jászolyban fekvő gyámoltalan gyermeknek királyi, sőt isteni méltóságában, másrészt teljes és tökéletes meghódolásukat Égnek és földnek Ura, Királya előtt.

Oltáregyesületi tagok, nem látjátok, mily fényesen igazolja a pásztorok és a három királyok példája azt a kettős feladatot, melyet a mi egyesületünknek minden tagja van hivatva betölteni a kenyérszínben köztünk lakozó Istenfia iránt: az imádnak és a szegény templomok feldíszítésének kötelességét! Jöjjetek tehát és szívetek teljék meg szent örömmel, mikor a jámbor pásztorokkal és a napkeleti bölcskirályokkal együtt leborultak a «kenyérházban», ami Betlehemünkben köztünk lakó isteni Kiseded előtt. Az angyalok éneke hív: Jöjjetek, imádjuk!

Mészáros János dr.

TEKINTS A JÁSZOLYRA.

Ne vedd zokon, ne vedd bűnül,
Van ki tapsol, nevet, örül.
Nem érzi át, mi néked fáj,
Bár veled áll a jászolynál.

Ő, ki szeret, tudja, látja,
Azért jött e nagy világra.
Ki dúsgazdag, koldus, szegény,
Mind mégpihenhessen a szívéen.

Puha kacsód törülje le,
Kinek hullna ma a könnye,
Ki elhagyott, szegény, árva,
Tekintsen kis jászolykádra.

Nem élsz tőlünk messze, távol,
Oltár lett a kemény jászoly. .
A kegyelem angyalszárnyán,
Jöttél el a szent éjszakán.

Kolosi K. Aloysia.

TESTAMENTUM.

... És majd a kis imakönyvemet
kihúlt szívem fölé tenni
el ne felejtétek.

Derűsebb lesz halotti arcom
s a nagy örökkévalóságon
boldogabb az álomom.

Lapjai közt van egy rózsaszírom,
Ürnapja óta híven őrzött
drága kis virágom.

Ő fog fölnt beszélni helyettem,
hogy Jézusomat a kenyérben
mennyire szerettem.

Azért hát kis imakönyvemet
kihúlt szívem fölé tenni
el ne felejtétek ...

regina.

«A Gyermek pedig növekedék»...

(Elmélkedésre.)

A KIS JÉZUS gyermekkoráról keveset tudunk. Legendák bájos képeket varázsolnak elének belőle, de a Szentírás — az egyetlen templomi látogatást kivéve — nem szól Jézus gyermekkoráról. A lelki élet mesterei Jézus elrejtett élete címén emlékeznek meg róla.

Elmélkedve iparkodjunk mi is bele nézni a gyermek Jézus életébe.

1. Gyermek *Ő!* Az Isten a gyermeki tökéletlenségek és tehetetlenségek ruhájába öltözködött. Miért? a) Olyan akar lenni, mint a többi ember, hogy érezzék az emberek, hogy nem veti meg az emberi életnek egyik fázisát sem.

b) A szeretet evangéliumát hozta a földre: arra tanítván az embere-

ket, hogy Istent — nemcsak félni, hanem — mindenekfölött szeretni kell. Még pedig Rajta keresztül. Így tehát szeretetreméltónak, szeretetet keltőnek kellett lennie. Képzeljük csak el a gyermek Jézust: A legszebb gyermek Ő az emberek fiai között. Kimondhatlan gyönyörűség arcára nézni és végtelen boldogság elrejtett istenségét fölfedezni Benne: szeméből a mennyország ragyog felém, hangjából az Isten végtelen szeretete simogat: *velünk az Isten ebben a Gyermekben.*

c) A gyermek gyámolításra szorul, szeretetszolgálatokat igényel. A kis Jézus is akarta, hogy szülői szeretetszolgálatokat kapjon az emberek részéről. Meg akarta szentelni a családi életet és annak a két szent léleknek, akiknek gondjaira volt bízva, kedvességével és szeretete minden megnyilvánításával örömet sugározottatott áldozataiért életére.

Milyen csodálatos gyermek a kis Jézus és mennyire hasonlít e gyermeki állapothoz az eucharisztikus jelenlét. A szent ostyára is áll mindaz, amit a gyermek Jézusról mondtunk: itt is lemond isteni hatalmának külső megnyilvánításairól, a szeretetnek igazán a legmeghatóbb példáját nyújtja velünk lételeiben és lelkünk táplálásával; s nagylelkűségünkre számít, amikor mintegy kiszolgáltatta önmagát a szentségi jelenlét módját illetőleg.

Az eucharisztikus Jézusnak adj mindent, amit a gyermek Jézusnak adnál.

2. *Fejlődő gyermek Ő.* Amint más halandó, Ő is átmege a fejlődés fokozatain. Értelmében isteni világosság van ugyan, de megnyilvánulásában a testi fejlődésnek megfelelő korlátok közé szorítja az akarat. A kis Jézus beszélhetett volna azonnal, amint megszületett, a legszebb szónoklattal fogadhatta volna a királyok hódolatát, nem kellett volna menekülnie Egyiptomba, hanem isteni erejével semmisíthette volna meg ellenségeit s jótéteményeivel és isteni hatalmának megmutatásával az egész világot meg is hódíthatta volna. De Ő olyan akart lenni, mint mi vagyunk: *fejlődés korlátai között példát adott nekünk is a türelemre és alázatosságra «rejtett életével».*

a) Bár mi is hagynók megérni gondolatainkat és ne fecsegnők ki már akkor, amikor még sok tapasztalatnak kellene megérlelnie azokat.

b) Szereted-e a rejtett élet alázatosságát? Vagy van-e elég alázatosságod a rejtett élet gyakorlatához? Szeretsz-e olyan áldozatokat és olyan munkát, amely nem jár külső sikerekkel és anyagi előnyt jelentő elismeréssel? (Oltáregyesület!) Lelki életedben nem akarsz-e mindjárt a «hetedik ég» magaslataiba ragadtatni a helyett, hogy a fejlődéshez szükséges gyakorlatokat (lelkiismeretvizsgálat, imádság, elmélkedés, erénygyakorlatok) türelmesen végeznéd? *Szalmalángok sohasem hozzák a lelket a szeretetnek olyan fehér izzásába, amilyent Krisztus kíván tőlünk!...*

c) Az Úr Jézus példája szerint kell történnie minden munkának, ami az Ő személyével kapcsolatos, vagy lelki ügyet szolgál. Alázatosság és türelem, lelki elmélyedés és a külső dicsőség megvetése kell az oltáregyleti munkához is. Mindent az eucharisztikus Jézusért, az Ő ismeretéért és dicsőségéért! Magunkat feledjük el. Mennél tökéletesebben sikerül ez

utóbbi, annál nagyobb mértékben sikerül elérni az előbbit. *Az önzetlen munkán — minden vonalon — biztos az Isten áldása.*

Gyermek Jézus, engedd közel a te csendes rejtett világodhoz! Hadd tanuljak a te iskoládban fejlődni, előrehaladni mindig gyermeked lelkülettel és Isten akaratával való egyesülésben. Köszönöm a példát! Hű akarok lenni Hozzád! (Különösen...)

Mátrai Gyula dr.

Aprószentek.

AZ EGYHÁZ nemcsak a nagy szenteket becsüli, méltányolja és ünnepli, hanem az apró szenteket is. Nem hagy figyelmen kívül semmit se, megbecsüli a szerény egyszerűségben, gyermeki bájban és ártatlanságban is mutatkozó nagyszerűséget, elrejlő értéket. Nemcsak a nagy tetteket, hanem a nagy lehetőségeket; nemcsak az óceánokat, hanem a kis forrásokat is.

Ebben nagy bölcsesség és szeretet nyilvánul meg, amelyet nem szabad figyelmen kívül hagyni. Mert ha Jézus méltónak tartotta az apró morzsákat is összeszedni, úgy mi is becsüljük meg azokat a morzsákat, csöppseégeket, akik körülvesznek bennünket: a gyermekeket. Avassuk be őket is az imádság gyermeki fogalmát meg nem haladó módjába. Vigyük el őket is szent-ségimádási órákra. Ne csak az öregasszonyok és elvéhédh emberek tartsák magukat méltónak e szent dologra — de hozzuk el magunkkal az apró fiú és gyermekleányokat is, akiknek a szíve romlatlan még s a szeretetük jobban megközelíti a titkok valóságát, mint a hitetlen kritikus lélek kételkedő vizsgálódása.

Ne mondjuk azt, hogy nem tud olyan *sokáig* imádkozni, mint a nagyok. Igaz. De egy csöpp méz *több* édességet tartalmaz, mint egy hordó vízben feloldott félliter méz. Becsüljük meg a gyermekek csöppnyi imádságát. Ma csak egy csöpp, de csöppekből áll a tenger. S mi tengernyi sok értéket hagyunk elveszni, mert nem becsüljük meg, mert elfelejtjük, hogy vannak «apró szentek» is.

Az eucharisztikus Gyermekecsoportok ezt a munkát végzik, amikor ránevelik a gyermekeket erre a szép imádságos életre. És csak hálával tartozunk a Központi Oltáregyletnek, hogy a magyar gyermekifjúságot azzal a nagyszerű és nem pótolható imakönyv kiadásával megajándékozta.

Elvész az a nemzet, mely imádság nélkül való, de hatalmas és erős lesz, melyben erősödik és növekszik a hitélet, melyet étellel teljessé tesz a buzgó, alázatos és értelmes imádság. Vezessük be a gyermekek adorációs óráit is az oltáregyesületekbe, hogy ne csak a mama, de az egész család egyesüljön a szentségi Jézus imádságában és részesüljön annak szentségi kegyelmében és áldásában.

Valkony Ferenc dr.

Jézus Szíve az Eucharisziában.

EMBERI szívünk szeretetet képes gyakorolni Isten és emberek iránt, de viszontszeretetet is keres. Az embereknél sok esetben nem találja a szép, szent, őnzetlen szeretetet, hanem helyette néha inkább irigységet, gyűlöletet, szeretetlenséget, haragot arat. Szívünk szívet keres és pedig olyan szívet, amely őt megérti, megvigasztalja, megerősíti és megsegíti.

A legméltóságosabb Oltáriszentségben meg is találjuk ezt a szívet, amelyben feltétlenül bízhatunk és amelynek hűségében sohasem csalódhatunk. Ez a szív Jézus szentséges Szíve. Ez az istenemberi Szív végtelenül szent, szép, kegyes, szeretetreméltó és végtelenül könyörülő szív. Mindenkit magához hív. Mindenkin segíteni kész. Ha igazi az áhítatunk e szentséges Szív iránt, azért akarjuk megtalálni ezt a fölséges Szívet, hogy imádhassuk, szeressük és Neki elégtételünket és dicséretünket felajánljuk. És hol keresnők ezt a szent Szívet, ha nem az Eucharisziában amelyben örök életét élve találjuk?

Ha ezt az imádandó Szívet igazán szeretjük, akkor szeretnénk Vele egyesülni, mert a szeretet keresi az egyesülést. Szívünket szeretnők átmelegíteni az isteni szeretet tűzénél. Hogy ezt elérjük, nem szükséges, hogy a mennyországból lehozzuk magunknak Jézusnak az örök dicsőségben diadalmaskodó Szívét. Nem.

E szentséges Szív itt trónol az egész földkerekségen közöttünk. Itt az Eucharisziában. Egyszerűen elmegyünk az Eucharisziához, a tabernakulumhoz, magunkhoz vesszük a szent ostyát és szívünkbe zárjuk a királyok Királyát. Ekkor isteni Szívének szeretetében részesülünk, ekkor isteni szívének szent dobbanásai saját szívünk dobbanásaival egyesülnek.

Hogyha hiszünk az Oltáriszentségben, akkor hiszünk a szeretetben, a végtelen isteni szeretetben, amelynek szerve és kifejezője a Jézus isteni Szíve. Az Oltáriszentség a végtelen Szeretet titka, amely az isteni Szívben nyilvánul meg legmeghatóbban és érzékelhető módon. Ép azért, aki hiszi az Oltáriszentséget, okvetlenül hiszi a szent Szívet, az istenemberi Szívet.

A szentséges Szív, az Euchariszia, a szeretet ugyanaz a dolog. A tabernakulumban találjuk a szent ostyát, a szent ostyában Jézust, Jézusban az Ő szívét, Szívében a szeretetet, a végtelen, az isteni szeretetet, az Istent. Az Oltáriszentség nagy csodáját Jézus szentséges Szívének határtalan szeretetéből művelte kínszenvedésének előestéjén és műveli folyton folyvást oltárainkon manap is.

Az Eucharisziában Jézus van jelen örökké élő és elevenítő szentséges Szívével; amellyel elragadó kedvességgel mindenkit magához hív. «Jőjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtok...» Jézus Szíve az Eucha-

Az általános zürzavarban csak alig néhányan vették észre, hogy a méltóságos úr halotthalványan, elnyúlva fekszik karosszékében, keményre vasalt fényes ingmelle felcsúszott és kipúposította mellényét, keze bénán lógott át a karfán és ujjai közé szorult a láncra fűzött monokli.

A tulajdonos két pincér segítségével dühös gyorsasággal hurcolta egy mellékszobába, útközben egyre méltatlankodott, hogy pont ebben a nagyszerű percben történik ilyen alkalmatlanság. Kíméletlen idegességgel helyezték el és valami szúrós kemény párnát gyömöszöltek a feje alá.

— Aztán Józsi, keresse ki a telefonszámát az öreg úrnak — mondta elmenőben a gazda — és mondja be, hogy rosszul lett, mielőbb vitessék el innen, de ha nem találna otthon senkit, akkor rögtön hívja a mentőket csak minél előbb vigyék.

A pincér tovább adta a parancsot a borfiúnak, azt előbb ide-oda szalajtották, míg nagynehezen a telefonhoz jutott.

A méltóságos úr pedig ott feküdt egymagában szélütötten egy rossz pamilon s amikor néhány pillanatra eszméltre tért, megdöbbenéssel irtózáttal hallgatta a féktelen jókedv beszűrődő sivalkodását. Egyszer úgy rémlett, hogy bejött hozzá valaki és tényleg egy kis álmos, kócos mosogatóleány ecetes borogatást tett a fejére; a keze émelyítően zsírszagú volt, de ő nem bírta elfordítani a fejét.

Azután később megint hangokat hallott és a társaságából való két nő megállt mellette.

— Meghalt már? — kérdezte az egyik.

A másik felelet helyett elnevette magát.

— Nézd, milyen furcsa az öreg monokli nélkül, milyen komikus, hogy az egyik szeme nagyobb, mint a másik — mondotta és újra felnevetett.

— Hát látod, ilyen az élet és ilyenek az emberek — susogta az öreg méltóságos úrnak egy belső hang. Eddig vak voltál, de most láthatod. És te ilyen emberekre fecsérelted el az egész, boldogságra hivatott életedet.

— Nem, nem — próbált mentegetőzni — csak épen véletlenül ezek ilyen üres, hitvány lelkek. Az élet szép és engem igazán mindenki szeretett.

— Igaz lenne ez? — hitetlenkedett a titkos hang. — Ugyan meséld hát el az életedet. Gondold, hogy ez a szilveszteréj mint utolsó napja az évnek, egyúttal utolsó napja a te életednek is és tarts egy kis számadást velem.

Friss borogatás verődött a homlokára, kicsit feleszmélt, hallgatta a zenét, de aztán tovább suttogott a kegyetlen hang:

— Nos, hol akarod kezdeni?

— Ferkónál — adta meg magát a méltóságos — az én legjobb, legkedvesebb ifjúkori barátomnál. Istenem! hogy szeretjük egymást!

Elválthatatlanok voltunk, megosztottunk egymással mindent, örömet, bánatot, még az ideáljainkat és zsebpénzünket is.

— Tényleg nagyon jóbarátok voltatok — felelte halkán, hangsúlyozottan a hang — hiszen bűneiteket is együtt követtétek el. Emlékezel rájuk?

— Igen — dobogott fel szegény öreg szíve ijedten — és most semmiért oda nem adná, ha tiszta ifjúsága fehér könyvében lapozgathatna.

— Hát aztán? — sürgette tovább a lelkiismerete.

S hogy nem kapott választ, így folytatta:

— No majd én segítek emlékezni. Aztán jött a másik testi, lelki jóbarátod, a Pali. Te tanítottad meg az élet sokféle «örömeire» és te indítottad el azon az úton, amely a Duna piszkos hullámaiba vitte. Tudod, hogy ez a lélek vár téged odafönn, mert, hogy magát mentse, téged akar vádolni?

Aztán menjünk tovább néhány évet és diploma volt a kezekben. Mondd csak, mire használtad? Úgy-e már az első pillanatban csalás, esküszegés járt a fejedben? Hiszen emlékezel még arra a mosolygó szöke kis leányra, akitől elloptad az első csókot és akinek azt ígérted, mielőtt kezekben lesz a diploma, elmész érte és feleségül veszed. Rászedted, megszöktél előle és az ő szíve soha többé nem szólalt meg; csalódottan, keserűen, szeretetlenül élte végig életét.

Hát arra a szomorú barna asszonyra emlékezel-e, akinek szívtelenül belegázoltál az életébe, akinek az odaadó asszonyi alázatával úgy visszaéltél, akire rászabadítottad a felkorbácsolt, gonosz szenvedélyeket, akinek a puha családi fészke ezért szétesett, akinek a fiókái elhagyatva, szárnyaszegetten hulltak a sáros földre, pedig az Isten kék ege várta őket.

Azt mondtad, téged mindenki szeretett?

Hát lehet, hogy akkor elbődülva egy ideig szerettek téged, de mit gondolsz, most szeretnek-e még, hogyan gondolnak most rád?

Kínlódva, nyögve igyekezett felébredni vagy legalább megmozdulni.

Egyszer úgy érezte, felemelik és hordágyon viszik. Kicsit megkönnyebbült, de a megkönnyebbülése csakhamar rémületre változott. Mintha tátongó szakadék fölött járna, himbálózna, két torzalak vigyorogva lóbálja minden percben készen arra, hogy a fekete mélységbe lökjék.

— Irgalmas Isten, könyörülj rajtam! — találta meg végre a szíve a megnyugtató gondolatot.

A félelme lassan elcsitult, a lázalmából egy szelíd, édes arc formálódott, majd nyúlánk nőalak lett belőle, karján egy csokor rózsát tartott.

— Eljöttem, hogy megköszönjem rózsáidat, amit egyszer régen nekem hoztál — mondta kedvesen.

Az öreg úr emlékei között keresgélt... egyszerre forró szégyenpír öntötte el.

— Istenanyja Mária — tördelte bánatos vallomással — te tudod, hogy én nem neked vettem, csak mert akkor az a szeszélyes primadonna nem fogadta el tőlem és én nem tudtam, mit csináljak vele, azért tettem oda a lábaidhoz.

— De én mégis örültem neki és ezért az örömeért nem fogsz most nyomorultul elveszni. Az én Fiam, az én irgalmas, jóságos szent Fiam megjutalmaz érte — biztatta kedves mosolygással.

A méltóságos úr meghatódott, könnyezni kezdett, egyszerre megkönnyebbült; felnyitotta szemét.

Egy sápadt asszony csendesen tett-vett körülötte és az első mozdulatra készségesen odasietett.

— Szűzanyám — susogta a beteg a lázalomtól még kábultan — segíts, hogy az én elhibázott életemet jóvátegyem. Vagy már késő van?

— Jó útra térni sohasem késő — felelte meggyőződéssel az ápolónő — rögtön segítségére leszek.

Újra elvesztette az öntudatát, a szíve rendetlenül vert, a halálveríték ellepte a testét.

Mikor ismét felnézett, fehér szerzetesruhából egy ismerős arc hajolt föléje.

— Te vagy az, Ferkó? — kérdezte elhaló sóhajjal.

— Én páter Bonaventura vagyok, de ha úgy könnyebb a bűnvallo-másod, akkor Ferkó vagyok — felelte a szerzetes.

— Te is új életet kezdél, a régi bűnös helyett? — kérdezte újból.

— Én is és mindnyájan, akik azt elhibáztuk — nyugtatta a beteget és bátorítón bólintott a könnyes, szomorú ápolónő felé.

Aztán magukra maradtak. Sok gyógyítani való lehetett azon a beteg lelken, mert csak nagysokára nyílt meg az ajtó.

— Páter Bonaventura — lehelte szaggatottan — új év napján én is új életet kezdek.

Készségesen megcsókolta a feszületet és belépett az örök élet kapuján.

Király Ödönné.

Az **Örökimádás** olvasóinál előnyösen ismert munkatársunk, *Benz-Csáky Ilona* tollából új munka jelent meg *A Szűzanya ünnepei* címen, mely Vermersch S. J. francia nyelvű munkájának nagyszerűen sikerült fordítása. A Szűzanya összes ünnepeire mélyen szántó gondolatokat ad elmélkedésre s így alkalmat ad arra, hogy ünnepeit nemcsak

külsőleg, de teljes lelki elmélyedéssel és dogmatikai tisztánlátással ünnepelhessük. A fordító igen értékes munkát végzett és méltán számíthat a Mária tisztelők lelki hátlá-jára — a kódexmásolók által kért szokott Ave Máriára — a könyv használói részéről. Kiadta a Jézus Szíve Hírnöke, Budapest, VIII., Horánszky-utca 20.

A Lipótváros gyönyörű bazilikájában is brilliánsan működik az oltár-egyesület, mint az alábbi beszámoló-ból kitetszik.

«Ime már második esztendeje, hogy dr. *Madarász István* apátplebános úr, h. igazgatónk ajkáról elhangzott a hívó szózat: katolikus testvéreim, jöjjetek, keltsük új életre a lipótvárosi Oltáregyesületet! És a hívek egy része meg is hallotta lelkipásztorának hívó szavát és röviddel utána 140 új tagnak volt ünnepélyes felvétele. De ezen létszám nem maradt meg, hanem hála a mi dicső lelki vezetőnknek, magának az euch. Úr Jézusnak, mai napig 450-re emelkedett és reméljük, ezen szám is emelkedni fog, mert hányan vannak még ebben a kerületben katolikusok, kik nincsenek bent az egyesületben. És miért? Sokan fáznak bizonyos egyesületi kötelezettségektől, melyek imákban, anyagiakban terheket rónak a tagokra. A mi Oltáregyesületünk ezt nem teszi, csak nem nevezhető tehernek a havi egyszeri szent gyónás, áldo-

zás és havonta egy egész óra, melyet a legf. Oltáriszentség tiszteletére elmélkedésben, imában kell tölteni és nem nevezhető megterhelésnek — minimális — 10 fillér.

Minden hó I. vasárnapján reggel 1/27 órai szentséges mise keretében tartjuk közös szentáldozásunkat és ugyanaznap d. u. 3—5 óráig közös szentségimádásunkat tagjaink buzgó, nagyszámú jelenlétében, úgy hogy a szentélyben a szentségimádók félóránkénti 8-as számát 12-re kellett felemelnünk a nagyszámú jelentkezés folytán.

Március 28., 29. és 30-án lelki gyakorlatot tartottunk h. igazgatónk, dr. *Madarász István* apátplebános úr vezetésével, melyet közös szentáldozással zártunk le. A nagyszombati közös szentáldozáson tagjaink majdnem teljes számban vettek részt. Nagypénteken és nagyszombaton a szentsírnál kitett Oltáriszentség előtt a tagok 8-as turnusban, óránkénti felváltásban egész nap adoráltak, úgyszintén június 25-én is, amidőn templomunkban egész

napon át kint volt a legf. Oltári-szentség.

Február 19-én nagy napja volt egyesületünknek. Tagjaink buzgó adakozásából ily rövid idő — pár hó — alatt sikerült zászlónkra a megfelelő pénzt összegyűjteni, úgy hogy ezen a napon tarthattuk zászlószentelési ünnepélyünket nagyszámú előkelőség jelenlétében. A szertartást Csiszárík János c. püspök úr végezte, a zászlóanyai tisztséget Magdolna kir. hercegnő látta el. Ezt a szép napot a Szent Margit-leányegyesületünk közreműködésével — mely az OE ifjú hajtása — műsoros teast fejezte be. Itt is hölgyeink nagy buzgólkodást és nagylelkűséget fejtettek ki, mert önkéntes adományaik által ezen est jövedelméből nemcsak a hiányzó összeget tudtuk zászlónkhoz pótolni, hanem még a Credo egyesület zászlója javára is tudtunk 100 pengőt adományozni. Így már a feltámadási körmeneten büszkén mehettünk saját zászlónk alatt.

Terjesztői ülést minden hó 1. vasárnapját megelőző szombatön tartottunk, melyen h. igazgatónk felolvasást, hitbuzgalmi előadást tartott és a folyóügyek kerültek megbeszélésre.

Karácsonykor a szegény gyermekeknek 150 szeretetcsomagot tudtunk adni, valamint évzáraskor 22 leányruhát.

Október 6-án tartottuk első munkadélutánunkat, hogy az évek óta összegyűlt hibás templomi ruhákat kijavígtassuk. Ezen munkadélutáno-

kat minden hét csütörtökjén tartottuk, melyen nemcsak rossz ruhát javígtattunk, hanem újat is készítettünk: 6 ministránsinget, áldozatatóterítőt, nyakvédőket stb., valamint dr. *Vargyas Tivadar* főtisztelendő úr kápolnája részére egy egész új miseruhát megfelelő felszereléssel; 2 új karinget, melyet dr. M. I. h. igazgatónk, apátplebános úr adományozott; kijavítottunk 2 palástot stb.

Továbbá tagjaink áldozatkészségéből egynéhány művészi oltárterítőt is juttathattunk templomunknak. Ez alkalommal köszönetet kell kifejtelnünk azon hölgyeknek, kik ezen munkadélutánokon buzgólkodtak, a szentségi Jézus áldását kérjük rájuk és reméljük, hogy az őszre, midőn ezen munkadélutánokat újból megkezdjük, hölgyeink ezen nagyobb számban fognak részt venni, hogy ne csak a mi templomunkat tudjuk rendbehozni és díszítgetni, hanem gondolhassunk arra a sok kis templomra, kápolnára, akik a jelen mostoha viszonyok között támogatásunkra nagyon is rászorulnak és ekképen az Úr Jézus oltárának fényét jobban emelhessük.

Saját könyvtárunk cca 300 kötetre emelkedett, azonban — sajnos — tagjaink nem nagyon veszik igénybe; úgy látszik, a hitbuzgalmi könyvek nem nagyon kötik le érdeklődésüket.

Igen szépen sikerült június 24-én máriabesnyői zárandoklatunk is, melyen főként oltáregyesületi tagjaink vettek részt, és az ilyen közös

kirándulásokat meg is fogjuk ismételni, hogy ezáltal is úgy a felebaráti szeretetet, mint az összetartást istápoljuk.

Eddigi szép eredményeink tagjainkat csak serkenetheti további munka kifejtésére és találjon visszhangra jó lelkipásztorunk eme szózata: minden oltáregyesületi tag legyen apostol és nyerjen meg az Urnak másokat.

Legyünk tehát jó katolikusok, necsak névleg, hanem cselekedetben is. Necsak külső fény, pompa ékítse e szép bazilikát, hanem a belső is, a híveknek hite, az Úr Jézus iránti szeretete.»

Krisztus Király ünnepét Abaujszántón a következőképen ünnepelték meg a hívek: Horváth Géza esperesplébános szentbeszédet és szentséges misét tartott, melyen közös szentáldozás volt. Szentmise után a Krisztus Király oltárára kitett legméltóságosabb Oltáriszentség előtt hódolás volt, amikor különféle tár-

sulatok jelvényüket, rózsafüzért, égőgyertyát, szőlőfürtöket, virágot ajánlottak fel az Úr Jézusnak üdvözlő imádsággal. A férfiak nevében Örhalmi Imre ny. kúriai bíró, hitközségi világi elnök mondotta a felajánlást. Az Oltáregyesület tagjai égő lámpásokkal kezükben vették körül az Oltárt és fehérruhás gárdisták virágot szórtak.

Az oltáregyleti körlevelet január első napjaiban minden igazgató úr megkapja. Kegyeskedjenek a kérdőívet haladéktalanul kitölteni és a központi irodába beküldeni.

Felvételi füzetünket — mivel az eddigiek elfogytak — újra csináltattuk 20.000 példányban. Igen izléeses új formában kapható a központnál, a 10 fill. Csak magyar nyelven.

Irodalmi értesítőnk helyszülke miatt a februári számra marad. Nagy engesztelő novénák az Örökimádásban jan. 19—27-ig lesz. Részleges programmunk az Új Lap és Nemzeti Ujságban fog megjelenni. Az Oltáregyleti fiókok külön is kapnak részleges programot.

A mélyen tisztelt Szülöket örömmel értesítjük, hogy külföldön általánosan ismert s kedvelt leánynevelőintézetünket Magyarországon is megnyitottuk folyó évi szeptemberben. Általános műveltségel, társadalmi életre való nevelést nyújtunk a nyelvismeretek mellett. Németül, franciául, angolul, olaszul beszélgetve tanul meg perfektül növendékünk, mert e nyelveken folyik a társalgás is intézetünkben. A kastély hegyoldali fekvése nagy kerttel, egészségi szempontból is elsőrangú a leányifjúságnak. Még sincs messze, vasuti állomása a fővárostól háromnegyed órányira van. Az intézet növendékei és a Szülök máris megszerették zárdánkat. *Évközben is felvesszünk növendékeket.* Növendékeinket nemcsak elsőrangú műveltséggel, hanem praktikussági szempontból is szükséges perfekt nyelvtudással bocsátjuk vissza az életbe. Bizalommal kérünk a magyar szülöktől pártolást azzal, hogy ránk bizzák serdülő leánygyermeküket. Bővebb felvilágosítást és prospektust tessék az alábbi címen kérni.

Vizitáció Zárda. Érd (Fejér m.), Kastély.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.